

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
tetével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábas petit
sorokint 5 kr-ával
számítatnak.

Kapkodás.

— február 2.

(Dsk.) Egyfelől a teljes visz-
szavonulás a vesztett csata meze-
jéről, a la Ugron Gábor, másfelől
a széthúzásnak és marakodásnak
szinjátéka a maródi csoportban,
mely még a csatamezőn lézeng,
aztán a bus melankhóliával rá-
zendített szózata a nemzeti párt
Lehel-kürtjének, mely viszhang-
talanul csapong szerte a program-
talanság sivár pusztaságában s
végül a szélmalom-harcza a nép-
pártnak a nem létező kísértetek
ellen: ime, ezektől várhatja a
magyar nemzet rossz sorsának haj-
nalos jobbrafordulását!?

A tehetetlen kapkodás, rán-
gatózás az, a mit ma az ellenzéki
pártok művelnek.

Különösen nyilvánvalóvá lőn
ez a költségvetés fölött most folyó
vitában.

Az országszerte agonizáló el-
lenzéki szellem, melynek a kegye-
lem döfést nem az erőszak, hanem
a jól és becsületes sikerrel végzett
kormány munka adta meg, komé-
diás bódék kacagató mutató-
nyaihoz méltó furfangokban adja
jelét annak, hogy a mi van még
élő, ható!

Thaly Kálmán után Polónyi
Géza a pseudo-vezér jelenti ki a

két frakció nevében, hogy a
kormány áruló, jogföladó s az
általa beterjesztett költségvetéssel
pártjaik nem is foglalkoznak.

Horánszky Nándor pedig látja
a deficitet kassandra-szemekkel,
s Máriusként busong a saját külön
Karthagóján, nem akarva észre-
venni, hogy Róma fönnáll, virág-
zóbban mint valaha!

Szegény, tépett szárnyu el-
lenzék!

Struczként, fejét bedugva a
homokba, az őt elsepréssel fenye-
gető vihar elől, fényes tollazatától
megfosztottan, nem lát, a mikor
látni kellene s azt hiszi, hogy a
szorgos munkával virágos mezővé
varázsolt kietlen pusztaság meg-
elégedett lakói nem látják e szem-
fényvesztő játék valódi okát, szá-
nalommal haladván el a szárnya
szegett madár homokbuezkája
mellett.

Hát igen, a bujóska-játék, a
parlamentarizmus megtagadása, a
passzivitás mind csak annak esá-
lóka fedezése akar lenni, hogy
meddő programjukkal, hóbortos
küzdelmekkel eljátszották kis
játékait a jövőre s a multak di-
csőségeinek rongyaival nem fedez-
hetik tehetetlenségiük meztelen-
ségeit.

A román passzivitás komé-
diáját viszik be ők is oda, a kik

és a hol a legjobban elítélték, a
kik kezét fogták az obstrukció
idején a kormány ellen új szö-
vetségeikkel az irridenta oláhok-
kal, azok most az ő politikájuk
egy másik neveléses eszközével
is megpróbálkoznak.

Nemrég közel jártak már egy
másik részéhez is a hazaárulóknak.

Soha könnyebb feladata nem
volt a kormányon lévő szabadelvü
párt egy hívének sem, mint ma,
ha azellenzék csufoskomédiájával,
szinfalhasogató páthosával a maga
igazát kelle védelmeznie.

A hallgatás, a bus akkordok-
ban megzendülő „hazafias“ aggo-
dalmakkal szemben egyszerűen
csak utalnia kell a diadalmasan
megnyilatkozó tényekre.

Ezt jajjongás, rágalom el nem
magyarázhatja, el nem homályo-
sítja.

Van egy magyar nemzeti ál-
lam, mely minden porzikájában
erős, öntudatos, hatalmas, önjogu,
alkuvást nem ismerő!

Vakondok-politika, tehetetlen
vergődés czédán szurkálhatja, de
ez a tényeken, melyeknek alap-
vetője a szabadelvü párt's rettent-
hetlen munkása a Bánffy-kormány,
nem változtathat.

... Száraz ágon hallgató ajakkal
Üljetek hát csüggedt madarak!

TÁRCZA.

Fischer.

Irta: Tömörkény István.

Ezernyolekszáznyolezvanban volt ez,
hó és rossz idő, a fákon zuzmara, a Lim
vizén jég, a Lim szélén katonák ácsorog-
tak. A lágerben esőnd volt, a dolog nem
szólt senkinek ezen a napon, karácsony
előtt való nap vala épen, a lengyel train-
katonák a kantinban pálinkáztak és da-
noltak, hogy esztye Polzka nye zginyela,
ami kevésbé volt nyilvánvaló, mert az el-
nyomott lengyel haza Novibazárba sza-
kadó gyerekei már alig álltak a lábukon
és czugszfürer Dáwidovics legfelsőbb koman-
dásuk nekik ezen a szélső osztrák-magyar
kisdéd katona-kolonián, méla szeretettel s
bizonyos fensőbbsséggel itta velük a sliwát.
A sliwa nem jó, valami első főzetű szilva-
pálinka, épp egy litert adott az albán két
nagy hatosért, a mi huszkrajczáros volna
különben odalent, míg a kis tizeeske csak
kis hatosnak neveztetik. A sliwa kecske-
bőrben van, a kecskebőr meg a szőrével
van befelé s abban ázik a sliwa; mond-
ják, hogy ezért izletes.

Osuf hideg uralta a vidéket egyéb-
ként, a várta mellett az egyes börtön-
ben szólóban ordított a Fischer közle-
gény, a ki a zászlóaljtot Szerbiába szö-
kött, de visszahozták és most azért ordi-
tott egész nap a börtönben, hogy azt

higgyék róla, hogy örült. Nem is volt
egészen helyén az esze, rettenetes sokat
szenvedett míg oda járt. Három hónapig
bujdokolt a vad idegenben, lefogyott, le-
rongyolódott, fegyverét elhagyta, végig
bujdosott egész Szerbián erdőről erdőre s
mikor Magyarországra ért, az első erdő
nél, Péterváradnál önként jelentkezett,
hogy vigyék vissza, mondatott akkor,
hogy a Ljubiczát vágyta nagyon. A Lju-
bieza fiatal bosuyák leány volt, szép
volt-e, nem-e? nem tudom, egészen ki-
ment az emlékezésemből, de azt tudom,
hogy két év. múlva még Bécsből is irkál-
tak utána a gyerekek.

Mondom, a lengyelek ordítottak, a
Fischer is ordított s kezdte beverni az
ablakokat mignem lekötötték, akkor még
jobban kiabált, egy csoport katona, egyéb
mulatság híjával, az ablak elé állt és hal-
gatta, pipázva tekintvén maga elé me-
rengő szemmel, hogy milyen szomorú ér-
zéseket támaszt idegenbe csapott emberek
szívében ez a nóta. A nap olykor kiláto-
gatott, a vén török borbély nyafogott,
hogy ki akarna borotválkozni, a tizenha-
todik század barakjából Alexander Hézső
kiabált rá, durván, hogy ott nincs igaz-
gatni való a képeken. Az öszvérek istál-
lója előtt halomba hányva hevert az az-
nap szénacsomó, a lengyelek mulatván
az öszvéreknek volt, aki enni adjon. A
török katonáknál parádé készülhetett, a
jó nizamok igen puczoltak, a mi egyéb-
ként sohasem volt szokásuk nekik.

Basesausz Musztafa a hidórség pa-
rancsnoka török részről, ült a hid karfá-
ján, lógatta a lábát, cigarettázott és da-
nolta a gyékényest, Anatol zászlóalj
voltak ők Azsiában s mindig valami
gyékénybölesőt emlegettek nótainkban, a
mikben heverték egykoron a czédrusok
alatt. Musztafa már egy negyedév óta
egyazon vártán ácsorgott a maga káplár-
alja népével s lehetősen megtanult ma-
gyarul.

— Hé, koma — mondta — nem
dzsün a pósta.

Nem ám. Hiszen éppon ez volt a
baj. Máskor vidám hanczurozással tele
volt a láger, most esőndes minden barak,
mérgesek az emberek, szóvalan és mo-
gorva vatamennyi. Nagy hófúvások jár-
tak ezen a télen, a hó beverte a hegyek
között azt a kis utat is, a mi volt. Az
öszvérek elakadtak, a póstát kísérő pat-
ronill elfogyott. Már ugy volt, hogy min-
den héten csak kétszer merték utnak
ereszteni a póstát néha elakadt, néha
nem. Máskor nem is igen bánták, ha
nem jön. Ha nem jön: nem jön. Kará-
csonyra azonban minden ember vár va-
lamit, egynek ez, másnak az remény-
sége. Káplár Papp aki asszonyt is hagyott
otthon, a gyermekei levelét várta s ki-
ment messze, Dzselszajnsicsa alá, ahonnan
fő lehetett látni a savinlakati sziklákra,
hogy vajjon jön-e már a pósta. Nem
jött, sehol sem látszott semmi, pedig a
legkisebb fekete pontot is meg lehetett

— **A kvóta-tárgyalások.** Bécsből táviratozzák: Ó felsége előbb Wlassics Gyula dr. vallás- és közoktatásügyi minisztert, azután Lukács László dr. pénzügyminisztert fogadta egy-egy óráig tartó kihallgatáson.

A Neue Frei Presse mai számában foglalt ama közleményekkel szemben, amelyek a két kormány között a kvóta-kérdésben folytatott tárgyalásra vonatkoznak, a Budapesti tudósító föl van tartalmazva arra, hogy a leghatározottabban kijelentse, hogy e tárgyalásoknak nem volt és nem is lehetett más céljuk, mint a megegyezés a tárgyalás alapjául szolgáló ama alapok tekintetében, amelyeket a két kvótaküldöttségnek ama célból fognak rendelkezésére bocsátani, hogy annak idején magának a kvótának száma fölött ezek döntsének. Minden ezzel ellenkező kombináció az igazsággal is ellenkezik. Ugyancsak illetékes oldalról a következőt közli a felhivatalos: A Neue Freie Presse-nek a két kormány közötti tárgyalásokat illető ma reggeli közleménye arra a helyreigazításra szorul, hogy e tárgyalások a két kvótabizottság működésének egyáltalában nem prejudikálnak és más céljuk nincsen, mint előkészíteni azokat a számítási alapokat, amelyekben majd a két kvótabizottság határozatait meghozhatja. A közölt kvótaszámoknak egyáltalán semmi alapjuk sincs.

— **Borul a Keleten.** A Köln. Zeitung előre látja a keleti kérdésnek újból való föléledését s a következőket írja: Nagyon könnyen megtörténhetik, hogy a nagyhatalmak figyelmét a legközelebbi jövőben elterelik Krétától és a Balkán-félszigeten egyre bizonytalanabbá váló helyzetre irányítják Balkán-államoknak egymáshoz való viszonya nagyon feszült és akik a helyzetet komolyan tartják, azokat esőppet sem érheti a rémlátás vádja. A legfontosabb azonban az, hogy Oroszország néhány nap óta a kelet-ázsiai bonyodalmakból kibontakozni igyekszik s ottani politikáját arra a közmondásra alapítja, hogy a türelem rózsát terem, és külpolitikai tevékenységének sulypontját visszateszi Kelet-Európába. Itt most minden áron keresztül akarja vinni György gö-

volna látni a nagy darab fehérben, a mely nehéz sulyával szinte agyonnyomta a hegyeket.

— Nem dsün a pósta — mondta szomorúan Musztafa, pedig neki semmi köze sem volt a dologhoz, hanem fájt a jó fiúnak, hogy most nincsen Fran Josip katonáinak olyan jó kedve, mint máskor.

A legújabb kor hadtörténelmében aligha akad még ilyen helyzet, mint a milyen a mienk volt oda lent, hogy két hatalom fegyveresei egy darab földet egyformán tartanak megszállva, külső látszatában a dolognak kemény farkaszemet nézve, kézben a karddal, bajonettel a fegyveren, a valóságban pedig a legtestvériesebb, legbékésebb egyetértésben, barátságban, török meg magyar együtt és szerették egymást nagyon.

A barakokban, az ágyak szélén ült a „vendég“ buslakodva, a kályhában sirt a nyersfa, nagyrészt hallgatag volt a katona, többen káromkodának. Nincs pósta. Volt, a ki már lerugta csizmáját, vetkőzött, pedig csak délutánra járt az idő s bebújt a pokrócz alá, mondván, ugy sem lesz mar a dologból semmi. A gondolatok hazaszálltak, repültek országokon keresztül, a nagy Ördög a láda tetején ült s regedt. kopottas hangon nótát danolt, hogy Szeged felől jön egy felhő, jaj de nagyon sebesen...

Nem jött pedig még fölleg sem Szeged felől. A biztirczi posta, a mely szerb

rög hercegeknek krétai főkormányzói jelölését; ez a jelöltség azonban a mohamedánoknak mély megalázását jelentené s a szultán azt trónjának s életének komoly veszélyeztetése nélkül nem fogadhatja el, ha csak közvetlen háborus fenyegetéssel nem kényszerítik rá. De a török kormány azt reményli, hogy szinte lehetetlen hogy az összes nagyhatalmak hozzájáruljanak ehhez az erőszakos politikához, mely arra irányul, hogy a szultánt trónjától megfoszassák. Ha erre kerülne a sor, ugy bizonyára egyetlen hajó sem marad a krétai vizeken.

Országgyűlés.

Budapest, február 1.

Még ez az ülés is a közegészségügygyel kezdődött. Miután a tegnapi napon a néppárt részéről Major doktor ur és Buzáth gyógyszerész ur, mint szakférfiak, elmondották a véleményüket, ma az öreg Mócsy Antal szónokolt, a kinek, miután se orvos, se patikus, nem lehet rossz néven venni, ha nem is ért a dologhoz.

Még mielőtt azonban Mócsy Antal megkezdette volna az orációját, Szilágyi Dezső elnök terjesztett be egy esemő „beérkezett irományt“, a melyekben a megyék közönsége részben pantheont, részben meg önálló kötelező tüzkárosítást kérelmez, míg a vidéki negyvennyolcas olvasókörök önálló vämterületet követelnek.

Perczel Dezső belügyminiszter volt a második felszólaló, a ki mindenekelőtt Visontai Soma tegnapi panaszaira reflektálva, ismertette a kormány intézkedéseit, amelyeket az egészséges ivóvíz érdekében létesített, majd elősorolta azokat az eredményeket, amelyek ez intézkedések hatása gyanánt jelentkeznek és megnyugtatta az egész házat, hogy a kormány e téren is ismeri és teljesíti kötelességeit.

A **lelenczek** tételénél a jólelkű Molnár János szólalt fel, melegen sürgetve a lelenczházak felállítását, mire a belügyminiszter kijelentette, hogy a mit Molnár a jövőre kér, azt ő már a múltban megcselekedte, amikor a Fehér-kereszt kór-

házat a lelenczek ellátása céljából igen jelentékeny állami támogatásban részesíti. ... Megérkeztek a rendőrség tételéhez.

Pichler Győző kezdte a tolonczokon; de csakhamar ott volt a tulajdonképeni tárgyánál, a rendőri erőszakosságoknál. Keményen támadt a kölesdi bajnok és vagdosott keményen.

Helyenkint pikáns is volt az ifju honatya. Belevonta a „Balkán viszonyokat“ is a szónoklatába. A Balkán viszonyokról szólott, de mindenki tudta, hogy a Kelet malőrös kis „királynéjáról“ van szó, a kiről annyi „megírhatatlan“ dolgot irtak meg az ujságok és a ki Chimay hercegnő óta a legszenzációsabb szenzációja volt az optikus kirakatoknak.

Tetszett a balmezőnek ez a szónoklat és Olay Lajos is fölkel, hogy egy pár haragos vágással ő is rádupliczon a Pichler lövésére.

Ugyancsak ezt a témát fejtegette Visontai Soma is, de már lényegesen más irányban.

De azután mégis csak arra fordult Visontai, a merre Pichlert vitte a lelkesedése. Nem volt azonban a haragos, se pikáns, inkább jogi disztinkeziók feszegetésébe bocsátkozott, azután a szocializmusról értekezett. Végül szemrehányást tett a kormánynak, miért nem intézkedik a galieziai zsidók bevándorlása ellen.

— Helyes! Helyes! harsogták a nép pártból, ahonnan szerető tekintetek röp-pentek Visontai Soma daliás alakja felé.

Szünet után Perczel Dezső belügyminiszter állott fel, hogy megfeleljen azokra a heves támadásokra, a melyeket a vita folyamán az ellenzéki képviselők a rendőrség ellen intéztek.

Előbb azonban a támadás alatt jelen nem volt igazságügyminiszter helyett utasította vissza Olay Lajos haragos kirohanását.

— Felmentve érzem magamat egyébként — mondotta; hogy részletesebb czáfolatába bocsátkozzam Olay képviselő ur szokatlan hangu támadására; a mely hogy mennyire hatást tévesztett, bizonyítja, az hogy éppen egy jogász elvtársa utasította vissza az igaztalan támadást.

határfelé közeledék, rég hazajött már, a csizmák, a bajuszok, a köpönyegalja jéggé volt fagyva, a viaszkos fegyver-szij oly kemény volt, hogy föl lehetett emelni a nélkül, hogy megörbült — a magyar posta azonban Taslidza felől nem jött, nem jött sehogysem. Voltak, kik mérgükben azt indítványozták, hogy veressék ki a kantinból Lengyelországot, mit ordítanak. Sokan hajlottak a szóra, de szerencsére fűrer Pap, a ki igen tekintélyes ember volt, mert nagy mellig érő remeteszakált viselt, lebeszélte a lengyel esatárról a mérges magyarokat.

Elkeseredés lakta a sziveket. Idegenben lenni nem jó sehogysem, karácsony estéje idegenben, egyetlen otthonról való szó, emlékezés nélkül, katona gyanánt, vad helyen, vad nép között, a legszomorubb sors a világon.

— Hogy nem tud ránk szakadni a Rajnovics-hegy, hogy alatta maradnánk — mondta Alexander Ördög s berugta a falhoz az ágy alá a lábát, hogy megrezgett belé az egész barak. Hirtelen a csöndet, a mely a völgyet már egészen megfeküdte, dörrenés zaja rázta meg. Löttek. Vad, örült hurráh volt rá a felelet, pedig nem az őrség lőtt, nem támadta meg a tábornak, volt eszük, ilyen hidegben. Csak tudva volt, hogy Szeles káplár parancsnoksága alatt ment el két napra a postáért vagy husz ember s Szeles káplár volt az egyetlen, aki meg merjen ilyen szolgálat ellenes dolgot

tenni, hogy ha egy rossz nyulat, vagy sast meglát, arra rálőjjön. Kicsapódtak a rossz barak ajtók, rohant kifelé a katona mind az utra. Tíz öszvér egymásután jött lefelé a kanyargós hegyi uton, a vasnyereg a hátukon tele rakva ládával. Szeles káplár legelő, a nyakára akasztva a pénzes táská. — Nincs az a lelkesült oszloproham ezen a világon, a mely gyorsabb hegynek-futást tudna produkálni, mint ez volt. Az örömkialtások, melyek önkéntelenül zagyva hangokban törnek az ajkakra, betölték a völgyet. Pár percz alatt szét volt hordva a pósta, ládákat fessegettek, leveleket olvastak, ettek, ittak, a szemek csillogtak az örömtől: „Isten oltalmazzon mindentől“ — szól egy öreges betükkal irt levél, amit most is őrzök, bár a ki írta, azt oltalmazta volna meg a haláltól az Isten. Minden barakban kigyult a lámpa, magyar katona, török katona ölekezett, beszélt, némelyik a nagy örömtől azt sem tudta, mit. Leszállt az est, a lengyel kolonia hazament az istállóba aludni, csend feküdt le a hegyekre. A faházakban békeség és megelégedés lakott, a faasztalokat körülülték az emberek és beszélgettek Magyarországról. Néha valami bődülés hangzott bele az éjszakába.

— Fischer ordít — mondták.

Egyik-másik fölkel, kiment az udvarra, megkerülte a börtönt s bedobott neki az ablakon egy darab kalásot.

Majd Pichler Győző haragos vádjaira reflektált a belügyminiszter.

Helyesléssel vette tudomásul a miniszter tapintatos, nyugodt kijelentéseit a nagy többség. A belügyminiszter azután Visontai állítólagos „munkássérélméit” vette sorra és intézte el őket igen alaposan.

— Nem teszi helyesen a képviselő ur, a mikor szemrehányást tesz, hogy a szociálista egyesületek szervezkedését megakadályozom. Ezeket az egyesületeket — én jól tudom, mert látom a beadványokat — ugyanazok a kezek szervezik az ország különböző vidéken. Ismerem a sablonjait, — a kérvényeik szövegét megegyeznek és ugyanaz a kéz írja a beadványok alá valamenyi kérvényező nevét, a kik maguk se írni, se olvasni nem tudnak. Már most ugyan hiszi-e Visontai képviselő ur, hogy ezek az egyesületek a kultúra terjesztése, a magyarság előmozdítása és a kitűnő irodalmi termékek népszerűsítése érdekében alakultak?

Kitűnően megfelel a miniszter az ellenzéki szónokok többi vádjaira is és zajos, hosszú helyeslés közben fejezte be beszédét.

A belügyminiszter után az igazságügyminiszter kelt szólásra.

— A belügyminiszter ur szavai után kevés mondani valóm van; konstatálnom kell azonban, hogy Olay képviselő ur még azzal se volt tisztában, a mit mondott...

— Ezt én is megmondtam neki! — szölt közbe Visontai.

— A rendőrség nyomozó hatáskörét az ellenzék osztatlan és a szabadelvűpárt nagy többségének kívánságára állapította meg a Ház és ezek között az urak között kétségtelenül vannak olyan okos emberek, mint Olay ur; a kinek a személyem ellen intézett támadására hasonló módon, a Ház méltóságának megóvása érdekében, nem reflektáltak.

— Helyes! Helyes! — hangzott erőteljesen.

...Minthogy holnap ünnep lesz, esütörtökön folytatják a tárgyalást.

Álarezos-bál.

— A jogász- és tisztviselő-kör vigalma. —

Debreczen, február 3.

Régi hegedősök, ha föltámadnának himnuszt írának erről az álarezos bálról. Azt a bizonyos örökké vidám hercege urfit, a ki ezuttal bohóc ruhában, esőrgő sapkában pattant a freskós bálterembe, amelyet pazarul, gazdag izléssel ékesítettek fel, csupa ragyogás, csupa eleven szín és pezsgő hangulat vette körül. Az álarezosok tarka táborában, melyben annyi elemes maszkot láttunk, elvegyült az elegáns női toalettek, a fényes egyenruhák és a fekete frakkok nagy csoportja. Egy-egy galambkerthez volt hasonlatos minden egyes páholy az első emeleten. Telve elegáns, karsu alakokkal, bájos barna, szőke nő-fejekkel. Mig a földszinti fülkék mind megannyi apró szalónok, selymes zsöllyékkal enyhelyül szolgáltak a vigság fáradalmi közepette.

A zenét két zenekar szolgáltatta. Első emeleten a katonabanda, a terem elő részében, izléssel összekombinált ráesos emelvényen Rácz Károly zenekara.

A foyerben balra svájci rács-sátor volt: a bejelentő hivatal. Két oldalról posta-szekrény. Ebbe dobták névjegyeiket az álarezosok.

A gazdag disztimény valóságos paradicsommá változtatta a különben is pazar-szép termet.

Egymásba fűződő hosszú zöld füzérek kapcsolták össze az átelleni páholyokat. Az alsó fülkék közötti falakon rácoszat rózsákkal, guirlandokkal. A terem két fő részén kék-fehér drapéria gazdag arany rojt diszitással. A háttér főfalán hatalmas consol-tükör, — körülvéve rácoszattal, délszaki növényzettel.

Ehhez a pazar szép ékitményhez a derűs színt, az elvarázsoló hangulatot az a sok bájos arc, mindenfelől előragyogó szempár adta, amely olyan számban tündöklött mindenfelől.

A jelmezes csoport féltíz órákor vonult föl. Nehány érdekes állatfej (medve) után következtek a fekete és egyéb színű dominóban érdekesebbnél érdekesebb alakok, majd a csuhás barátok keresztrel, kampós bottal; néhány népies alak (a csikós, Csorba Márton, vak kol-dus), pompásan kimaszkirozták Svengalit, és Trilbyt; nagy derűtséget keltett a szerecsen család, elől a szerecsen papa a fekete színű mamával, beléjük csimpaszkodott a kis néger fiú, hátul nagyon komolyan következett egy nagyobbacska szerecsen, közvetlen utána fess néger hölgy egy fehér hölgygyel, még néhány különféle álarezos alak; a csoportot a jámbósok vig csapatá zárta be.

A jámbósok természetesen azonnal rákezdtek a már nem egészen ismeretlen jámbót és ezzel mint mikor a bibliai ember a varázsvesszejével megérintette a követ, amelyből vizet fakasztott, mely eloltotta a szomjúságot, a jámbó dalra is fölfakadt a pezsgő jókedv és vigighullámzott a hatalmas terem elegáns, érdekes csoportjai között.

Csoportjai. Ezt a kifejezést használjuk, mert krónikáiról tisztünkhez híven beszámolunk avval a valósággal, hogy tizengyóráig olyan képet mutatott a terem, amelyben, a különböző csoportok lassan közelednek egymáshoz. Így volt ez azért, mert nálunk az álarezos bál szokatlan, hiszen néha két-három farsang is eltelik e nélkül. Holott a jelmezestély igazi jellegét a teljes családias fesztelenség adja meg. Ismeretlenek úgy beszélgetnek egymással, mintha jó ismerősök volnának és a női kedélynek mennyi színes, drága gyöngyvetődik föl ilyenkor. Amde a szokatlanság szürke leplén lassankint átragyogott az egészséges debreczeni kedély sokféle szírványos fénye.

Nem csapongott át ez a kedély amolyan kánkános mulatsággá, amely sok nagy város bármily elegáns jelmezmulatságát is jellemzi ma már; a jókedvnek legderűsebb óráiban is megmaradt ez annak a minden ízében előkelő, méltóságos mulatságnak, a mely legjobban illik a debreczeni elite közönséghez, mely tegnap este olyan imponáló nagy számba találkozott a parketten.

Milyenek voltak az álarezosok? csak ecsettel lehetne lefesteni méltóan. A jelmezeselemesen válogatták össze a kostümöket és a mi a fő érdemük izléssel és discreténn. A tracs lassan fejlődött ki, de aztán annál kedvesebb és elevenebb volt. Egy esomó szellemes mondás is röp-ködött a levegőben.

Egy fekete dominós hölgy nagyon ráunt már egy szellemtelen gavallérra.

— Miúdig ilyen korlátoltan ostoba vagy?

— Nem, — felelte szelíden a gavallér, — máskor korlátlan vagyok.

— Ne üldözz, — védekezett egy alkalmasint bájos maszk, akinek dus szőke fürtö-zete csigákban omlott vállára, — hiszen a nagynénéd lehetnék.

— Akkor ülj meg hü unokaöcsését.

— Ismerlek, tudom már ki vagy?

— Könnyű neked, mikor nálatok vettem a kostüm szövétét.

Ur: Imádlak.

Hölgy: Elhiszem.

Ur: Esküszöm, ha mondom, légy enyém.

Hölgy: Nem lehet.

Ur: Miért. Hiszen előkelő hivatalnok vagyok.

Hölgy: Tudom. Számlákat másolsz és levelekkel szaladgálsz.

Es mennyi ehhez hasonló „lefőzés,” történt. Egész kis kötetre valót lehetne összeírni.

Ejfélkor külön „Báli Tudósító”-t osztottak szét, amelyet szerkesztett Luczifer és Áki, egy sereg szép leány és pennaforgató közreműködésével.

Végezzük a tudósítást azzal, hogy a ragyogó bál sikere Dobozky Sándor vasuti üzletvezető érdeme. A rendezés szálai az ő kezében összpontosultak. Sok fáradság, disztimé vált izlés és nagy tapintat és ritka társadalmi rutin kell egy ilyen bál rendezéséhez. Ő benne e feltételek mind megvannak.

Uriel.

Eddig a tudósítás. Most pedig megszólal a *Báli tudósító* szerkesztősége és közli a következő sorokat:

Egy kosár virág.

— Hölgyek nyilatkozata. —

Hajdan a fiatalság lelkesült a tánczért, — ma sóhajtozva fog hozzá.

Érica Ernőné.

Mit a csel rejt, kifejt az idő. A kép-mutató kudarcot vall utóbb.

Lasz gallner Kálmánné.

Hogy ne lenne tündéri szép a mai éj, mikor a szárnyas kerék lovagjai a rendezőség többi tagjaival egyetértve, mindent egybegyűjtenek mi ezer egy éj meséit a földön megvalósítja. Tündérekert e terem. Nézzennek szét uraim, ha ugyan bírnak a sas szemével és tudnak a napba nézni és ki eddig szabad volt, az rablánezokat kap. J. T. bál missiója.

Ilona.

Ahhoz a szerephez, amelyet a bábau eljátszunk, szintéu kell valami művészet.

F. Kállay Imrca.

„Jobb félni a báltól.

„Mint megijedni a bálban.

Lambergerné.

Az emberek bizonyára őszintébbek volnának, ha mtndig álarezo alatt beszélhetnének...

Várady Pirooska.

Legmélyebb és legforróbb a jelen pillanat szerelme hozzá képest kihűlt hamu minden előtte való. Így esik meg, hogy azt tartjuk az első igazi szerelmnek, amelyik épen benne fészkel szívünkben.

Sárváry Adél.

*Minél többet táncoltam a bálba,
Minél többet táncoltam a bálba,
Annál jobban mulattam a bálba,
Van kilátás erre a jogász és tisztviselő bálba.*

Erber Margit.

Egy béli éjszaka olyan, mint a Tiszavirág élete, — rövid, de — ragyogó.

Kemény Klára.

Vannak, kik azt hiszik, hogy csupán csak akkor nem ismerik a nőt, ha álarcz van azon!

Zivuska Jolán.

Az álarczos bálban a fölfedezés nem patentet, hanem bosszúságot szerez... Fő, hogy mennél több legyen a jó kedvre derítő álarcz, — s minél kevesebb a jó kedvet mutató álarcz!...

Z. Iréne és Mariska.

*Csárdás az én kedvencz tánczom,
Nosza! rajta hát!
Vigyenek el kérem tánczra,
Hagyjuk ott a mamát.*

Schwarz Anna.

Akárhányszor szeressünk is életünkben, mindig első szerelmünk emlékét álmodjuk tovább.

Ábrahám Irma.*

*) Miután a fenti sorok Ábrahám Irma urhölgy tudta és beleegyezése nélkül jelentek meg és nem ő tőle erednek: illetékes helyről tett kérdés folytán a szerkesztőség kijelenti: hogy azok Löw József hírlapíró által a lapba S. A. urhölgy tudtával jutottak. Debreczen, 1898. február 2.

A. B. T. szerk.

Mese.

*Egyszer egy ifju hajótöröttel
Jó sorsa gazdag szigetre vetett.
Dús volt a föld ott; kincsekkel teli
S benne az ifju kedvét nem leli.*

*Csak epedezett, csak sohajlozott,
Esdő szívével várva a napot,
Mikor útjába egy hajó kerül
És a szigeten nem lesz egyedül.*

*„Drága gyémántok! — szólott szomorún —
Nem osztatjátok az én néma bűn!
Helyettetek ha szép nő volna itt,
Elviselném a sors csapásait!”*

*És jött egy hajó, — rajta szende nő,
Ki az ifjúkat azzal áll elő:
„Veled leszek itt, — veled maradok,
Ha e kincseket atyámnak adod!”*

*Az ifju arcán örömfény támad;
Szíve burokján oszlik a bánat.
Kincseit od'adja s boldog gyönyörrel
Megy szigetére a kedves nővel.*

*Gyémánt nincsen bár a kis szigeten,
S olyan boldogok mégis mindketten!
Mert drága kincsnél több élet terem
A te világod: édes szerelmem!*

Szini Péter.

A fényes bál hölgyközönségének névsora a következő:

Urasszonyok: Puky Gyuláné, Igyártó Sándorné, Komlóssy Arthurné, Kőlcsey Ákosné, dr. Ujj Kálmáné, Márk Endréné, Lengyel Imréné, Biró Kálmáné, dr. Pápai Imréné, Szabó Lajosné, Tóby Juliska, Kőlcsey Sándorné, Kiss Áronné, Komlóssy Dezsóné, Dicsőffy Józsefné, Udvardi Endréné, Reisinger Ignácné, Vásárhelyi Béláné, Hrehus Viktorné, Kovács Józsefné, özv. Bekény Ottokárné, Wolafka Antalné, Szabó Zsigmondné, Füleky Pálné, Ujfalussyé, Elek Lászlóné, Szücs Kálmáné, Szunyog Zsigmondné (Er-Semlyén) Mérey Ottóné, özv. Zivuska Ferenczné, Hanke Lajosné, Viski Károlyné, Végh Gyuláné, Fazekas Sándorné, Győri Kálmáné, Harmath Gergelyné, Szalay Józsefné, Komlóssy Mihályné, Szabó Antalné, özv. Bereczlyi Ödöné, Csatai Gyuláné, Deutsch Adolfné, Éricz Ernőné, Torkos Lászlóné (Szaniszló), Kálmánchely Mórné, Mady Imréné, Várady Istvánné, Szép Józsefné, Udvardhelyi Gézáné, Bészler Károlyné, Márton Kálmáné, Brunner Edéné, Zalay Márkné, Tóth Béláné, Szilágyi Imréné, Nagy Elekné, özv.

Gölt Nándorné, Boczkó Sámuelné, Pongrácz Jenőné, Balázs Ödöné, Bahunek Ignácné, dr. Bruckner Ernőné, Steinacker Sándorné, Sesztina Jenőné, Szüts Mihályné, Szikszay Lajosné, özv. Harsányi Jánosné, Emmert Antalné; Ujhelyi Andrásné, Jármay Imréné, özv. Wimmer Józsefné, dr. Szöllőssy ezredorvosné, Wolf Jánosné, özv. Szikszay Józsefné, Léway Lajosné, Felszegy Ferenczné (Budapest), Muharossy Jánosné, Lőfkovits Arthurné, Szent-Királyi Tivadarné, Dienes Barnáné, Győrfy Aladárné, Horváth Károlyné, Veszprényi Zoltánné, Unger Gusztávné, Szmeccsányi Gyuláné, Dóczy Gedeonné, dr. Burger Péterné, Riekl Antalné, ifj. Miskolczy Lajosné, Erber Vilmosné, Donogán Istvánné, Bárdos Gézáné, Irsai Miklósné, Varga Ferenczné, dr. Nagy Lajosné, Stahl Gézáné, Maurer Endréné, Draveczky Lászlóné, Miskolczy Jenőné, Sárvary Gyuláné, Feil Arthurné, Butykai Menyhértné, dr. Nagy Lászlóné, Rocsneck V. Emilné, özv. Donner Ferenczné, Juhász Józsefné (H.-Pályi), dr. Varga Emilné, Szunyogh Zoltánné, Molesányi Jánosné, Takács Ferenczné, Hutiray Béláné, Elek Emilné (Demecser), Széll Farkasné, Vasváry Miksáné, Kemény Mórné, Vilhelm Samuné, Stein Simonné, Mauchs Imréné, özv. Csorba Lajosné, özv. Tóth Ferenczné, Antal századosné, Medve Kálmáné, Naszády Ivánné.

Kisasszonyok: Gróf Dégenfeld Anna, gróf Dégenfeld Mária, Erber Margit, Kőlcsey Ilonka, Tóby Pepike, Tóby Róza, Kőlcsey Hella, Bassó Mariska (Kassa), Harsányi Gizella, Némethy Ilonka, Reisinger Anka, Halász Juliska, Csattth Malvin, Balogh Teréz (Nagy-Károly), Unger Margit, Unger Róza, Elek Malvin, Szunyogh Katinka (Er-Semlyén), Mérey Ottilia, Visky Ilona, Visky Klára, Komlóssy Etus, Irján Etelka, Éritz Jolán, Éritz Gizella, Éritz Oticza, Torkos Margit (Szaniszló), Elek Anna, Fényes Adrienne (B.-Ujfalu), Buzás Ilonka, Kiss Ida, Bahunek Jolán, Szücs Viola, Miklóssy Anna, Szikszay Irén, Emmerth Leona, Jármay Ilonka (Szabolcs), Ujhelyi Emma, Muharossy Irén, Dienes Klára, Szmeccsányi Laura, Dóczy Ilona, Varga Irén, Nagy Ilonka, Bernáth Irma (H.-Pályi), Miskolczy Áta, Sárvary Adél, Butykai Ida, Feil Ilonka (N.-Mihály), Rotsnek Olga, Thanoffer Annuska, Juhász Ilona és Izabella (H.-Pályi), Pongrácz Géza (Vetés), Szunyogh Olga (Pocsaj), Elek Sarolta és Elza (Demecser), Széll Marianna, Antal Böske, Antal Margit.

Álarcz alatt jelmezben voltak a következők: Szabó Gizella (piros dominó feketezalag és piros szegfüvel) Szabó Ilona, (angol baba) Felhő Klári, Molesányi Emma, Meskó, László Albert, Senki, Baesó Pál, Harsányi Emma, Kornhauser Antal, Tóth Kálmán, Rásó János (lengyel zsidó) Schneider József, Tóth József, dr. Nagy Kálmán (orvos), ifj. Szabó Antal, Kárdi Ferencz, Fürst Ödöné, Bereczli Sarolta, Szentmiklósy Margit, Kemény Klára, Stein Zsigmondné (Budapest), Tüdös Jánosné, dr. Benedek Jánosné, Antalovics Mici, Dobsina Anna, özv. Csapóné, Szép Margit, Zsilinszkiné, Lamberger Ignácné, Stégmüller Árpádné, Katona Kálmán, dr. Nagy Kálmáné, Krasznay Ferenczné, Keller Sándor, Éricz Ernőné, Éricz Jolán, Éricz Giza, Éricz Oticza, Jármay Antónia, Vass Antalné (fekete asszony), Francisz Elza, Zivuska Irén, Konez Kálmán, Herodek hadnagy, (Csikós), Rédl Szigfrid (nápolyi kutschéber), Steinacker Aurél, Szabó Bella, Konez Ákos (szultán), Konez Ákosné, Várady Pirokska, Lasz gallner Vera, Takács Viola, Löwenberg Irén, Kálmánchey Zoltán (koldus), Nagy Irma, László Albertné (feketeasszony), Wimmer Mariska, Geréby Pál, Farkas Lehel, Bódogh György, Govrik Miklós (jamó), Emmert Evelin, Lasz gallner Kálmáné, Lasz gallner Olga, dr. Balkányi Edéné, Szép Gizella, Schidl Imre, Falusi Sándor, Boczán Elemér (szerecsen), Jakucs Sándor, Dóczy Emil (zene-bohóc), Schwarz Anna, Zivuska Mariska, Ujfalussy Margit, Sámy Béláné, Dóczy József (lawn), Lasz gallner Oszkár, Kovács Mariska, Kovács Irén, Pausz István (jockey), Ujfalussy Melánie (fekete asszony), Kőrössi Gizella, Javozsrub Erzsike, Steinacker Viola (Trylby), Zalai Erzsike, Faragó Ernő, Bartha hadnagy (gigerli) Elekes hadnagy.

Gazdasági előadások.

(Saját tudósítónktól.)

Derecskén.

Derecskén a városháza termében d. e. 11 órakor vették kezdetüket a felolvasások, amidőn a város főjegyzője, Kovács Imre meleg szavakkal üdvözölte a biharmegyei gazdasági egyesület jelenlevő elnökét Szabó Józsefet és megköszönte, hogy egyesület Derecskén is tart felolvasásokat, továbbá köszönetet mondott az előadóknak, hogy szívesen foglalkoztak szakszerű felolvasások tartásával. Ezután Racsek János tartotta meg felolvasását a burgonya termelésről, ezen fontos gazdasági cikk okszerű termelését igen szépen dolgozta fel s nagy tetszést aratott a gazdasági közönség körében. Racsek után Nadányi Miklós tartotta meg felolvasását a szőlőművelésről, melyet úgy mint B. Ujfaluban,

itt is nagyfigyelemmel hallgatták s az előadót a közönség élénken megéljenezte. Ezután Szabó József egyleti elnök intézett beszédet a hallgatósághoz, kifejezve ama nemes ezélt, melyet a gazdasági egyesület ezen felolvasásokkal elérni óhajt; megemlítvén, hogy az esetület ezen felolvasásokat ki fogja nyomtatni s a jelenlevőknek ingyen megfogja küldeni.

Végül köszönetet mondott a gazdasági közönségnek a felolvasások iránt tanúsított érdeklődésért. Ezután újból Nadányi Miklós bemutatta a szőlő oltói műveletet a saját találmányu gépének felhasználásával. Hogy mily könnyen elsajátítható az ojtási művelet, legjobban bizonyítja ama körülmény, hogy az nap reggel Nadányi Miklós tisztje négy derecskei leányt betanított a gépek kezelésére s az ojtás eszközlésére, kik nemcsak hogy megtanulták azt, hanem még ők is oktatták a hallgatóságot a szőlőoltás eszközlésére. Az előadások déli 1 órakor nyertek befejezést.

Margittán.

Margittán délután fél 3 órakor vették kezdetüket a felolvasások, melyeknek meghallgatására a városháza nagyterme teljesen megtelt gazdasági közönséggel. Hirschmann Konrád mint az egyletnek képviselője, csinos beszédben nyitotta meg felolvasásokat, üdvözölvén a szép számmal megjelent közönséget.

Először Szabó János tartott egy szép felolvasást a községi takarékos magtárakról; élénken színezte annak nagy fontosságát és hasznosságát. Utána Csányi Imre tartott egy kitűnően szerkesztett felolvasást az állati ragályos betegségekről. Azután Morvay Tihamér olvasta fel nagy szakértelemről tanuskodó munkáját a szőlő újja ültetéséről és azok kérdéséről. Ezen jeles munka, melyet Morvay saját tapasztalatai után irt hasznára fog válni szőlős gazda közönségünknek. Végül Molnár Lajos tartott felolvasást a szőlőtelepítés költségeiről, kinek ezen hasznos munkáját már több ízben méltattuk.

A felolvasások után a községi bíró köszönetet mondott az egyletnek a felolvasások rendezéséért s az előadóknak szíves fáradozásaikért, mely után a közönség eloszlott.

A margittai fiatalság ez alkalomból agrár-bált rendezett, mely hogy milyen jól sikerült mutatja az, hogy a hajnali órákban ért véget.

Öngyilkos tanító.

— Dráma a pusztán. —

H. M.-Vásárhelyről szomorú hírt hoz a posta. Tegnap előtt éjszaka megrázó drámanak volt színhelye a város ugynevezett „kispusztai” tanyai iskola, a mely közvetlen a sámsoni vasuti állomás mellett, a külterület egyik közigazgatási központjában fekszik.

Az iskola vezetője, Szőke Béla községi tanító ugyanis agyonlőtte magát.

Ritkán, csak elvétve történnek a tanyák világában ilyen megrázó drámák s így érthető, ha a villámgyorsan elterjedt híre kinos meglepetést keltett mindenfelé, amerre csak eljutott. Keresték és kutatták az okot, melyek közrejátszhattak a Szőke Béla öngyilkosságában, kit hosszas tanítói működése alatt mindenki tisztességes, becsületes embernek ismert s kinek anyagi tekintetekben sem igen volt miért panaszkodni az élet mostoha-sága ellen. Es ezen okokat megtalálták az öngyilkos egészségének hanyatlásában, kinos betegségében, mely pár hét óta az ágyhoz szegezte az erős embert s nehéz szenvedésekkel járt.

Mintegy két héttel ezelőtt verte le lábáról Szőke Bélát az orbáncz, mely különösen fejét támadta meg, hogy ez óriási mértékben megdagadt s kinos fájdalmakat

okozott. Csütörtökön, múlt hó 27-én este már annyira rosszul volt és oly erős lázrohama volt, hogy aggodalmaskodó neje áthivatta a szomszédból a bábaasszonyt, hogy éjszakára ketten is ápolják a beteget. Később, ugy éjfél táján jobban lett Szőke s feleségének addig könyörgött, hogy feküdjön le, pihenjen, ne áldozza föl érette a maga egészségét is, míg a kimerült asszony csakugyan le nem pihent. Szőke csak erre várt s mikor gondolta, hogy felesége alszik, fájó és keserű hangon így szólott a bábaasszonyhoz:

— Ha én meghalok maga lesz a tanu arra, hogy minden a feleségemé.

A bábaasszony nem gyanított semmi rosszat, de a beteg tanító felesége felugrott ágyából ezekre a szavakra s többet a világért le nem feküdt volna, mert valami kínos, bizonytalan sejtelem szállta meg a a lelkét.

Ugy éjfél táján azonban kinézett valmiért a konyhára s magára hagyta férjét a bábaasszonnyal. Alig távozott azonban, Szőke a bábaasszonyt is kiküldötte egy pohár vizért s mikor az is kiment, hirtelen felszökött ágyából, bezárta a szoba ajtaját s a ruhaszekrényből kikeregte revolverét s agyonlőtte magát.

A golyó jobb halantékába furódott s azonnal halálát okozta. Mikor a lövés zajára asszonyok visszazaladtak s feltörve az ajtót, a szobába léptek, Szőke Bélának már nem dobogott a szíve, halott volt.

Az esetről másnap reggel értesített rendőrség dr. Szappanos orvos közbenjöttével tartotta meg a helyszíni szemlét a dráma színhelyén s mert az öngyilkosság esete kétségtelenül megállapított, a boncolás mellőztével adta ki a temetkezési engedélyt, mely tegnap délután történt meg a fővárosban rokonainak, kartársainak és nagy közönségnek fájó részvéte mellett.

A szerenesétlen tanítót özvegyén kívül két kis árvája is siratja.

VIDÉK.

Táncvigalom. A balkányi ifjuság február hó 13-án, vasárnap, a községháza nagytermében, jótékony célú zártkörű balyubált rendez. Belépti díj: személyjegy 2 korona, családjegy 4 korona. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az írtatóra felelő felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Githon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a fellek megjelenhetnek minden szerdán.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolái műhelyében d. u. 2—4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Zóna-mészárszék helyisége Csapó-utca Slezák-féle ház, a gyógyszerár mellett, továbbá a kenyéripiacon a Szikszai-féle házbán. Beiratkozhatni a székhelyiségekben, továbbá a D. E. és R. U. szerkesztőségeiben és Thót Lászlónál Csapó-utca 319. A jelentkezés legezelszerűben levelezőlap útján történhetik.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknel Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

— **A Kazinczy pályázat.** Ezuttal csak két kollégiumi diák szíve szorong a debreczeni Kaszinó által a Kazinczy alapítványból kitűzött pályadíjakért versenyző művek sorsa iránt. Prózárn, versre mindössze két pályamű érkezett. Mint a Csokonai-kör választmányának tegnap délutáni ülésén jelentette a bíráló küldöttség (Dicsőfi József, dr. Kardos Albert és dr. Tüdős János) ez az eredmény megnyilvánulásban és minőségben egyformán gyenge. A „Földi János mint tudós és költő“ című pályakérdésre beadott dolgozat szerzője 50 oldalon keresztül sem tudta megjelölni a debreczeni kör helyét a múlt századbeli magyar irodalomban, nem volt képes Földit jellemezni, sőt jellemét hibásan ítélte meg, akit Beöthy Zsolttal polemizálva olyan vádak ellen próbál védeni, amelyekkel soha nem támadták. E pályaművek szerkezete és stílusa is gyenge. Nem is tartják a bírálók a kitűzött díjra érdemesnek. Több elismerés, díszéret illeti a verses művet, melynek címe: *Bálványos*. Költői beszély ez, tárgyát egy ősrégi székelymondából merítvén. Cselekmény ugyan kevés benne, de verselése könnyed, külalakja majdnem kifogástalan. Méltónak ítélték az első pályadíjra. E bírálathoz a választmány is hozzájárult. Erről még ma értesítik a kaszinó választmányát, mely a nyertes mű jellegét is felbontja. Ezután a Csokonai-kör választmánya az 1898/99. évi pályakérdéseket állapította meg. Prózában megírandó: Földi mint nyelvész és természettudós, versben pedig a szabadságharczról kell ódát zengeni. Végül Széll Farkas bejelentette, hogy a debreczeni járásbírószág tudatta a körrel: néhai özv. Könyves Tóth Antalné Simonffy Polyxéna 200 frtot hagyományozott a Csokonai-körnek. A dalegylet pedig megküldte a délvidéki hangverseny körut leírását.

— **A jogászbál** alkalmával felülfizettek: Fejérváry báró honvédelmi miniszter 10 frt, Mezőssy Béla 10 frt, Vári Szabó János, Szűts Gida 10 frt, Hegyi Mihályné, Igyártó Sándor, Kardos Sámuel, Abraham László, Bártfai Szabó József, Bártfai Szabó Gyula, Armós Bálint, Márk Endre, dr. Magos György, Schwarcz Vilmos, Kerekes József 5—5 frt; özv. Farkasné Vadno Sándor, Kassay Béla, Medve Miklós 3.50—3.50 kr.; dr. Kovács Sándor, Lamberger Ignác, dr. Márton Kálmán 3—3 frt; Tóth Aurél, dr. Weisz József, dr. Hegedüs Sándor, Hegedüs József, Békés Lajos, dr. Rosenthal Márton, dr. Weinberger Ignác 2—2 frt; Matyasovszky Andor, Szunyogh Bertalan, ifj. Varga Károly és N. N. 1 frt 50—1 frt 50 kr.; Vattay Gábor, Lakatos Béla 1—1 frt. Fogadják a nemesszivű adakozók e helyen is halás köszönetünket. A rendezőség.

— **Wovon lebst du?** A művelt külföldön néha napján a dologkerülés nagyjai meg-megrázzák a szocializmus fáját, s a lehülő levelei, úgy áradnak be a mi sanyargatott, szegény hazánkban, mint akár a pelyva. Az ilyen levelek tulajdonképpen titkos nyomda produktumok, s részint a józan munkásnép, részint pedig a királyi törvényszék kezeibe kerülnek. A belügyminiszternek időről-időre értésére jut a magyar földnek ilyenforma konkolylyal való megfertőzése, s akkor szigorú leiratokat intéz a hatóságokhoz, hogy a dícső próklamációkat sürgősen kofiskálják. Most — Németországból árasztottak el bennünket szocialisztikus színezetű kiáltványokkal. „Wovon lebst du? „Was die Umstürzler wollen?“ s már hasonló című harezias röpiratokat küldtek a magyar munkások nyakára. Ezek a nyomtatványok osztálygyűlésre való izgatással vannak teli. A miniszter most leirt, hogy a feltalálható példányokat koboztassa el a törvényhatóság s adja át a kir. ügyészségnek.

— **Trilby II.** Trilby II. nem telivér, mely a gyepen fut, nem is színész, aki más Trilbyk szerepét veszi át s a maga tehetsége és tudása szerint alakít vagy domborít. Trilby II. egy szerenesétlen fővárosi leányka, aki megnézte nemrég a vigszínházi Trilby-előadást s azóta azt hiszi magáról, hogy ő is Trilby! Szóval beteg, — a legnagyobb mértékben idegbajos. Trilby II. a polgári életben Farkas Riza néven ismeretes, perze csak a Damjanich-utczában, hol Farkas Adolf ügynök lakik, kinek a szép Riza a leánya. Rizát szülei nemrég varrósiskolába küldték, így ismerkedett meg titokban egy orvosnövendékkel, akit Szvengali II. névvel illetünk s aki nemrég elvitte a Trilby délutáni előadására. Azóta a leányka teljesen megváltozott. Hipnotikus rohamai támadtak, amikor tört-zuzott mindent, ami a keze ügyébe esett. Majd ok nélkül kacagott s olyan feleleteket adott, amiket senki sem kérdezett tőle, mintha csak a távolból föl-adott kérdésekre válaszolt volna. Egész nap meztláb jár, mert Trilbyhez akar hasonlítani, olyan ruhát kér anyjától, a melyet a skót leány hord a színpadon. Husz esztendő bályjának folyton könyörög, játszsza el hegedűjén az Au clair de la lune... kezdetű dalt, a mit a hipnotizált Trilby énekel. Amikor erőt vesz rajta a roham, bátyja előveszi hegedűjét s eljátsza a bubáutos altató dalt. Amikor az Au clair de la lune első akkordjai elhangzanak a hegedűn, sirni kezd a leány, idegei lecsillapodnak, aztán esőndes álomba merül. — Csak akkor ébred föl, ha arezát simogatják. — A kétségbeeszt szülők most Schaffer Károly és Horváth Sándor doktorokhoz fordultak, akik megvizsgálták az idegbeteg leányt és azt hiszik, hogy gyógyítható. De legjobban szeretnék előkeríteni Szvengali II. urat, a ki szerelmes szavaival titkon hipnotizálta leányukat. A szegény leányka tudja hogy beteg, mert esőndesebb perzeiben meg-megszólal: — „En jól tudom, hogy török-zuzok mindent, ami a kezem ügyébe akad, de ellenállhatlan kényszer alatt állok!“ — Trilby II. nemrég egy jáczint virágot kívánt, de mire atyja hazahozta a virágkereskedésből, a nagy hidegben elfagyott. A leányka fájdalmas sóhajjal szól: „Elfagyott... elfagyott, mint én... ez az én sorsom!“ és sirt a szegény szenvedő Trilby II.

— **Eltűnt.** A tarnóezi főszolgabírószág egy öreg embert köröztet az országban. Nincs szegénynek semmi büne, de azért mégis tudni akarják, hol és mere tartózkodik. Pál László farkasdi lakos 58 éves még a múlt hó 22-én elment lakásáról s azóta nyoma veszett. Hozzá tartozói azt hiszik öngyilkosságot követett el, mert mindig üldözési mániában szenvedett. — Ezért keresik most az egész országban.

— **Tisztviselők tisztviselőknél.** Arról értesítenek, hogy *Trássy* Lászlót, a kit a főispán adópénztárnoknak nevezett ki, ma üdvözölték a tisztviselő társai. Az előléptetett tisztviselő megérdemli a méltánylást, mert ernyedetlen szorgalommal működik és előzékeny modorával is kiérdemelte a rokonszenvet. Azután *Kosorus Kálmán* üdvözölték, akít ellenőrnek léptettek elő.

— **Presbiteri közgyűlés.** Az ev. ref. presbiteri közgyűlést vasárnap délelőtt 10 órára ismét egybehívják. E közgyűlésre már az ujonnan megválasztott presbiterek is behivatnak, kik az ülés kezdetén leteszik az esküt. A közgyűlés legfontosabb tárgya az iskolaszéki, árvaügyi, gazdasági és a többi bizottságok megalakítása lesz, az új szervezet alapján.

— **A szegényügyi bizottság** tegnap d. n. *Ronesik* Lajos tanácsnok elnöklése mellett ülést tartott, amelyen 40 pénzsegélyezési és 10 szegényháza való fölvetelt kérés folyamodványt intéztek el. A szegényházi gondnok és az orvos havi jelentését tudomásul vették. *Kiss Aron* ev. ref. püspöknek jegyzőkönyvileg köszönetét fejezte ki a bizottság a szegényháznak ajándékozott 60 db. könyvért.

— **A jogász- és tisztviselő-kör közgyűlése.** Tegnap helyszüke miatt nem referálhattunk bővebben a jogász- és tisztviselő-kör közgyűléséről, mely vasárnap d. e. 10 órákor volt megtartva. A kör tisztikarát egyhangulag választották meg.

Elnök: *Puky Gyula*. Alelnökök: *Lelegyel Imre*, *Dobiecki Sándor*. Titkár: dr. *Szűcs Géza*. Pénztáros: *Harmath Gergely*. Könyvtáros: *Sapka János*. Közgazda: *Vattay Géza*. Ügyész: *Szilágyi Imre*. Választmányi tagok: *Balogh Imre*, *Bartók Agoston*, *Boczan Elemér*, *Csath Zsigmond*, *Erics Ernő*, *Géresi Kálmán*, *Igyártó Sándor*, *Jaszenesák Sándor*, dr. *Kola János*, *Komlóssy Arthur*, *Konez Akos*, *Kölcsey Sándor*, *Márk Endre*, *Materny Lajos*, *Miskolczy Jenő*, *Molcsányi János*, *Pápay János*, *Siegmeth Károly*, *Szell Farkas*, *Suhayda József*, *Unger Gusztáv*, *Wolafka Antal*. Számvizsgáló bizottság: *Tikos József*, *Werlin Sándor*, *Györy Kálmán*. Válpótagok: dr. *Tüdös János*, *Láber Mihály*, *Zimmerman Gyula*, *Juhász Ignác*.

Az elnöki jelentésből megtudtuk, hogy a kör a rózsateri *Reichmann-féle ház* összes emeleti helyiségét bérbevette, azt eszesen bebutoroztatta, egyszóval minden csinnel és izléssel felszerelte. A kör múlt évi bevétele 3281 frt. Kiadása 2467 frt volt, így számadás 814 frt fölösleget mutat. Az 1898. évi költségvetést 3234 frt bevétellel és 2799 frt kiadással állapították meg.

— **Öngyilkos kereskedő.** Ma reggel feltűnést keltett a városban egy jönevű kereskedő öngyilkossága. A boldogtalan kereskedő: *Mocsáry Lajos* ma reggel föl akasztotta magát az üzletében és mire tettét észrevették már halott volt. Nem küzködött különösebb bajokkal, mint mondják rendben volt a szénája és végzetes tette nem vezethető másra vissza, mint a megrongált idegekre. Beteg volt a lelke, sötét kétségek háborgatták és akármiyen bevétele volt, mindig az a hangulat sűrűsödött meg benne, hogy tönkre kell mennie anyagilag és mint embernek is el kell pusztulnia. Az öngyilkosságról tudósítók a következőket írja:

Mocsári Lajos üvegkereskedő a főtéren ma reggel félhét órákor szokás szerint az üzletbe ment az udvaron át, de mivel nyolcórakor sem nyitotta föl a vasredőnyöket az szomszédos üzlet tulajdonosa *Leidenfrost* Armin gyanakodni kezdett annál is inkább, mivel *Mocsáry* már követett el öngyilkossági kísérletet két ízben is. Hívtására a rendőrbiztos többször megzörgette a vasredőnyt és mivel nem nyit

föl: lakatost hivatott. A mint felgördült a vasfüggöny, mindjárt feltűnt a keresztvasról lecsüngő merevedett alak. *Mocsáry Lajos* volt, a ki kötéllel föl akasztotta magát. Hívtak azonnal orvost: *Balkányi Éde* drt. De az öngyilkos már halott volt. Negyvenkét éves volt, nős, gyermektelen. Jóravaló, iparkodó embernek ismerték.

— **A debreczeni munkás delegyület** folyó év február 6 án, azaz vasárnap délután 5 órákor tartja évi rendes közgyűlését az egyület helyiségében (Nagy Csapó-utca 314. sz. a.), melyre az egyület tisztelbeli, alapító, pártoló és működő tagjait ez uton is tisztelettel meghívja az elnökség. — **Tárgyak:** pénztári jelentés 1897. évről. Leltárban felvett vagyronról jelentés. Költségelőirányzat 1898. évre. Elnöki jelentés 1897. évről. Az aradi országos dalünne pélyen részvétel. Indítványok. Tisztujtás.

— **Babaruha.** Mulik a farsang és mulnak vele kicsinyeink tánclecczkéit befejező táncpróbák is, amelyekre takarékos és gondos anyák ritkán készíttetnek új ruhát, inkább csak egy-egy eszesen maradt nyári krepvagy batisztruhát vasaltatnak át. Helyes, nagyon helyes. A jó anya a mai divatos áramlattal szemben nem óvhatja gyermekeit elég gondosan a lukszusnak tulságos megszokásától és szeretetétől. A mellett, hogy rajta kell lenniünk, hogy gyermekeink mindig jól és lehetőleg takaros legyenek öltözködve, kerülnünk kell minden fölöslegest és költségest, mint a tüzet. A gyermeket is korán ruhájának megbecsülésére, tisztán és rendben tartására kell szoktatnunk. Ezzel nem azt érttem, hogy szegény kicsinyeinket a nagy ruha kiméltől ne is hagyjuk kedvükre játszaní és mozogni, de arra igen, hogy minden piszokkal járó pancos játékot, főzés, babanagymosás, kerüljenek, a mikor szépen felvannak öltözve. Mindenképpen azon legyünk, hogy gyermekeink ruhája ne legyen kényes, könnyen piszolható, vagy szímet hagyó, hanem jó tartós, lehetőleg skót kockáskelme, mindig jó, gyűrhetetlen, tartós gyapjukelméből, mert ezt kitűnően és gyakran lehet tisztítani. A mi pedig a ruhának kifogástalan rendességét illeti, hát arról tán említést tenni is fölösleges. A gyermek rendszeretetének megöloje, ha megengedik neki, hogy feslett ruhát felöltson és viseljen.

— **A szocialista ujságok ellen.** Heves-megye törvényhatósága föliratot intézett a belügyminiszterhez, hogy a *Földművelő* és a *Népszava* szocialista ujságok titkos kolportálását tiltsa el. A megye nevében *Hellebranth Béla* alispán a föliratot pártolás végett megküldte a városnak.

— **Kimutatás.** A debreczeni izr. betegsegélyző és ápoló nőegylet vezetése alatt álló, szegény iskolás gyermekek tápintézetének 1898. január havi forgalmáról:

Térei József, *Fischer Adolf*, dr. *Balkányi Emil*, dr. *Burger Péter*, *Hoff Lajos*, *Hoff Májer*, dr. *Altmann Béla*, *Falk Imre*, *Goldstein Mór*, *Lóvi Henrik*, *Kohn Lipót*, *Rosenberg József*, *Szölösi Ferencz* 1—1 frtot, *Adler Ignác*zné, *Adler Ignác*, *Bernát Jenő*, *Rosenberg Emil*, *Ungár Albert* 50—50 krt adtak. **Január hóra:** *Lichtschein Sámuel*né 5 frtot, dr. *Balkányi Miklósné*, *Berger Mórné*, *Berger Jenőné*, *Berger Henrik*né, *Berger Vilmos*né, *Biedermann József*né, *Fürst Ödön*né, *Falk Lajos*né, dr. *Popper Alajos*né, dr. *Popper Mórné*, *Glück Venczel*né, *Lukács Árminné*, *Stern József*né, *Weisz Sándorné* 2—2 frtot, *Szántó Gyöző*né 1 frt 50 krt, *Boros Izidorné*, *Jakovovits Aladárné*, *Mendelovits Lajos*né, *Weinberger Lajos*né, özv. *Hartstein Sámuel*né, *Meisels Vilmos*né, dr. *Kola János*né, dr. *Burger Péterné* 1—1 frtot adományoztak. Régi takaréktűzhely eladásából befolyt 60 krajczár.

II. Kiadás. 1. *Felszerelés kiegészítésére* = 24 frt 69 kr. 2. *Hus:* 123 kiló husért 57 frt 60 kr. 3. *Kenyer:* 166 1/2 kgr. 21 frt 63 kr. 4. *Zsir:* 16 kgr. libazsírért 17 frt 60 kr. 5. *Fűszer:* 31 kg. liszt, 8 kg. rizs, 5 kg. griz, 7 1/2 kg. só, 15 1/2 kg. kása: 10 frt 36 kr. 21 1/2 liter bab 1 frt 72 kr. 5 liter eczet 49 kr. Bors, paprika, babérlevél 36 kr. Késélesítés, szóda, dörzsölővaszon 24 kr. 6. *Fa:* fölöl fa felvágva 7 frt 70 kr. 7. *Szolgáloszemélyzetnek:* decz. és jan. havi fizetése 40 frt. (Vége köv.)

x **Egy diszárjegyzék.** Ép most beérkezett hozzánk a sokszor kitüntetett cégnek, *Mühle Vilmos* cs. és kir. udvari szállító, *Temesvárott*, főárjegyzéke magvakról, fákról, virágról stb.-ről, mely bő tartalmára valamint szakszerű összeállítására nézve az osztrák-magyar monarchia legjobbikának nevezhető és mely bennünket igazán meglepett. Ezen diszárjegyzék kívánatra *Mühle Vilmos* urtól, *Temesvárott*, ingyen küldetik szét és azért minden érdeklődőnek ajánljuk azt elkérni.

x **A ki sokat hideg helyiségekben,** vizben és kint a levegőben munkálkodik, az ne várjon míg kezei felrepedtek vagy megfagytak, hanem használja mindig a *Crème-Iris* és *Crème-Iris-Szappan Weiss és Társa* gyógyszerészektol *Giessen* és *Bécs Körnhering 6*, akkor ezen kellemetlenségek nem fognak beállani. Kapható mindenütt.

x **A t. hölgyközönség figyelmébe.** *Budapest*en vácz-utca 25. szám alatt *A. Legrand* előkelő női divatműtermet nyitott, hol a legujabb és legdivatosabb angol és franciaia toilletteket, a legelegánsabb kalapokat a legizlésesebben és szolid árak mellett készítenek. Értesítéseket készséggel nyujtanak.

x **Hizlalt rostélyos Markusnál.** A fővárosban kísérlet képpen levágott ökrökből a *Dreher-féle* süresarnokban már kapható.

Gyászrovat.

Halálozás. Özv. *Nagy József*né szül. *Boda Zsuzsanna* f. hó 1-én 68 éves korában elhunyt. Az elhunytat nagykiterjedésű családja gyászolja. Temetése 3-án délután 2 órákor lesz a *Nagy-Hatvan-utca* 1548. sz. háztól.

† **Szarukány Sándor.** A debreczeni kereskedő világ egy ismert tagja hunyt el Szabadkán, ahová üzleti ügyekben utazott. *Szarukány* azelőtt önálló nagy üzlet élén állott. Rokonszenves, derék ember volt, a kit széles körben ismertek. Családja a növetkező jelentést adta ki:

„Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a felejtethetlen férjnek, jó apának fiunak és rokonnak néhai *Szarukány Sándor* az első hazai *Erezkoporsó-gyár* temetkezési intézet hivatalnokának folyó hó 1-én délelőtt 11 órákor életének 54-ik évében, két heti szenvedés után, Szabadkán történt váratlan elhunytát. Felejtethetlen halottunk hültjéttemei f. hó 3-án d. e. fognak a r. kath. egyház szertartása szerint Szabadkán, a *Mária Valéria* kórházból örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig folyó hó 7-én reggeli 9 órákor a debreczeni róm. kath. templomban fog az egék *Urának* bemutatni. Mely végtisztességtételra rokonainkat, barátainkat, az elhunytak jó ismerőseit szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1898. február hó 1. Bánatos neje öz. *Szarukány Sándorné* szül. *Engeszer Paula*; gyermekei *Sándor*, *Klára* és *Lili*; édes anyja özv. *Szarukány Sandorné* és számos rokonok nevében is. Az örök világosság fényeskedjék neki!

Fővárosi divatlevél.

— A Divat Ujság-ból. —

Bál — bál — bál, piknik és meghosszabbított zsúr mindenfelé, — tánczoklunk, keringünk szédületesen, — öltözködünk és eszünk, iszunk és mulatunk. Torontálban, Dunántul is meg az éhifusz tizedeli a falu népét. Ki érti, ki érti maga is, hogy ez miként lehet így, de ki fogja a néppel megértetni, hogy ennek miért kell így lenni.

Különös bevezetése egy divatlevélnek ugy-e? De nem zárkozhatik el még egy felületes, mindig csak selyem és csipkével elfoglalt elme sem az ilyen rémületek elől. Mulassunk, jól van, ha van pénzünk és kedvünk hozzá, de ne addig, míg a bála szánt költségünk egy részét az éhezőnek nem juttattuk, csak a fölösleget, a legfölösleget valamit. A ki például ezer forintot szánt a farsangra, az ossza be magának az ezret kilencszázra és adja a tizedik százat az éhezőknek, ez csak nem képtelen kívánság, ugy-e és így tovább, adjon mindenki, a kinek ezekben a nehéz napokban még mulatságra is telik. Csak a terített asztalok morzsáit kérjük az inségesek számára. Ha minden asszony és leány, a ki a fényesen világított báli terembe azzal a tudattal lépne be, hogy meztagsadva magától egy kis fölösleges csipkét, egy szép legyezőt, ezzel egy nyomorgó család néhány napján enyhített, bizonyos, hogy könnyebb szívvel mulatna és áldás lenne minden lépésén.

De hisz ez nem is divatlevél, hanem nagybőjtői prédikáció! Igaz, de nehéz szívvel beszél az ember ilyen szomorú időkben azokról a remek, gyöngyvel himzett, valódi csipke inkruztációkkal díszített, nehéz damasztruhákról, a melyeket az udvari bálon viseltek, a mikor tudja, hogy egyetlen egy ilyen ruha árán egy egész inséges falut egész télen el lehetne tartani. De ne menjünk olyan messze és ne keressünk lágy sziveket ott, ahol az éhség és inség ismeretlen üres fogalom. Maradjunk idehaza, idelelt. Hisz a legegyszerűbb uri családokat, olyanokat, a kiknek jövedelme négyezertől tizezerig terjed és csak kevéssé közülök ezenfelül, a farsangnak oly szédületes forgatagában látjuk, hogy alig jut idejük az alváshoz, a pihenéshez, dologra, hasznos foglalkozásra, nevétséges! Ki gondolna ma erre. Ma mulatunk, utánunk az özönvíz. Hogy a fiatal emberek nem bírnak a sok mulatástól akár tanulmányaiknak, akár hivatalbeli kötelezettségeiknek eleget tenni, hogy a leányok a sok tánczról, éjjelezéstől úgy lefognak, oly sápadtak, hogy már most azon tanakodnak a mamával, hogy nyáron Balaton vagy aezélos vasas fürdő lesz-e jobb szegény vérük felfrissítésére, ki törődnek ezzel. Mulatni muszáj, még pedig eszeveszetten robotolva, ez most a módi. No de hagyjuk, nem segít ezen semmi, csak egy esetleges másik módi, majd ha magunk is inségesek leszünk, tán divatba jön a józan okszerű élet és takarékoskodás is, a mely mellett jut a magunkból másoknak is, akik fáznak és éheznek. A mi pedig az ideai bálók divatját illeti, hát a rózsaszín jutott uralomra a többi szín fölött. Egy-egy bálban a rózsaszín ruha annyi, mint a többi színek együttvéve. Nem is esoda, hisz ez a legtökéletesebb; a színek színe és én mindig esodálom, hogy valaki, akinek ez az édes gyengéd szín jól áll, még valaha csak el is tudja magát szánni arra, hogy más színbe is öltözködjék. A selyem nem harapózott el annyira, mint hittük. A leányok megmaradtak a krep, tüll, moll és ezer másféle röpke bálkelmek mellett, a selymet a fiatal asszonyoknak hagyva, de ezek is lehetőleg kreperékkal enyhítették a selyemszoknya méltóságát. A brokát és bársony pedig megmarad a fiatal és idős gardedámok viseletének.

Általában az ideai báli divat nem igen lépi át a jó ízlés határait, aminek csak örvendhetünk.

Irodalom és művészet.

* **Jókai**, Bródi Rákosi 1848-nak VIII. és IX-ik füzetét kaptuk meg ma. Immár decemberben járunk a trónváltásnál. Az eddigi események gazdag gyűjteménye e mű, mely nemcsak képekben mul felül minden eddigi magyar vállalatot, de szövege is méltó a nagy időkhöz s nem tuloz senki, a ki azt mondja: hogy ez valóban a legújabb és *teljes története* a forradalomnak. Tudósaink maguknak és egymásnak irnak, alig nyujtanak olykor valamit a nagy közönségnek. Ime egy mű, mely egyenesen annak készült, édes mindnyájunknak; melyet a főrangú világ és a nép egyaránt megérthet, s mely mégis a történeti ismeretek teljességével, a haza lángoló szeretetével fordul a mult homályosulni kezdő képei felé, s a művészi szív teljes megnyilatkozó hajlamával és kedvével árasztja ránk saját ihletének gyönyöreit.

A nemzet valóban méltón ünnepli az ötvenéves évfordulót, midőn annak ily maradandó emléket állít.

A most megjelent füzet gazdag tartalmából különösen a Dobblhoff arczképehez írt, szöveget, a másik bécsi forradalom rövid áttekintését, a Ferencz József, Görgei cikket, s a trónváltásról szóló sorokat emeljük ki. — A képek közül igen sikerült rajzra és reprodukcióra egyaránt „A világszemlé” és „Doblu” című kép, Róth és Philippovich fegyverletétele Ozoránál, mely az Országos képtárban levő egykoru akvarel után készült; kiemeljük még Bizó rajzát az oláhokról Szunyai Pál, „Előrsét” — ehez maga Jókai írta a szöveget, de őt mi csak nem dicsérhetjük meg! — „Jellachich táborát” Schvechatnát, Görgeinek 1849-ből való képeit, melyet Gyulai Pál engedett át a vállalatnak, s végül az osztrák katonaság egyenruházatát mutató képeket, melyek dr. Allemand J. egykoru rajzai után reprodukáltattak.

A 9-dik füzetben I Ferencz József arczképe (Eybl rajza után 1849) s a 7-öt küldöttség Ferencz József főherceg előtt a legszebbek.

A 2. füzet méltó folytatása az előbbieknek, s alig várjuk a világ e legszebb könyvének folytatását.

A munka a Révai Testvérek Irod. jut. Részvénytársaság kiadásában jelenik meg. Kapható minden könyvkereskedésben. Egy füzet ára 30 kr. Az egész mű 9 forint.

KÖZGAZDASÁG.

* **Lóvizsgálat.** A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. t.-ez. értelmében mindazon nem állami tulajdont képező ménnek, a melyek mások anyaatlatainál tenyésztésre használatni szándékoltnak, évenként megvizsgálandók lévén, a városi tanács értesíti a város közönségét, hogy ezen vizsgálatot az arra kiküldött bizottság a f. évi febr. hó 13 és 14-ik, továbbá 20 és 21-ik napján a város istállójának udvarán fogja eszközölni. Tehát a méntulajdonosok, a fenti határozat alá eső méneiket, előzőleg a városgazdai hivatalnál bejelenti s a kitűzött napokon a mindenkor d. e. 9 órakor megtartandó vizsgálatra elővezetni el ne mulasszák, miután az 1894. évi XII. te. 94 §-a értelmében a ki köztenyésztési célra használni szánt apa állatját vizsgálat végett a kitűzött határidőben — elfogadható ok nélkül — elő nem vezeti és tenyészigazolvánnyal el nem látott apa állatját másoknak tenyésztési célokra átengedi, vagy az, ki ily állatot közös legelőre hajt, kihágást követ el, 100,

illetve 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettik. A méntvizsgáló küldöttség a tulajdonos kívánságára a mént a helyszínén is megvizsgálhatja, ez esetben azonban a vizsgálati és kiszállási költségek teljesen az illető tulajdonos által fedezendők.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése. 1898. február hó 2-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.—	121.50
" vasuti beruházásiköt. 4 1/2%.	—	121.75	122.75
" koronajárdék 4%.	—	99.30	99.80
" regále vált. köt. 4 1/2%.	—	101.—	101.75
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	121.75	122.25
Egységes államkötvény 4 1/10%.	—	102.25	102.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	140.50	141.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	384.75	385.25
Osztrák hitelbank részvény	—	363.30	363.50
Magyaripar- és keresk. bank. r.	106.—	—	106.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.25	123.25
" 3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3 1/2%-os	119.—	120.—
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.25	10.75
Osztrák	—	20.50
Olasz	—	12.—
Bazilika sorsjegy	—	6.70
Jó-szív	—	3.80

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.67	5.75
20 márkás arany	—	—	11.76	11.90
20 frankos arany	—	—	9.51	9.55
1 Sovereigns	—	—	12.—	12.04

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. febr. 1-én.

Buzát ma gyöngén kínáltak, a kereslet korlátolt volt. — Elkelt esőndes irányzat 9000 mm. változatlan áron.

Egyébb gabonaneműekben gyöngé volt a forgalom változatlan áron.

Eladattak:
Buza. Tiszavidéki. 600 mm. 76 k. 12.55 forinton, 900 mm. 75 k. 12.45 forinton, 100 mm. 74 k. 12.17 forinton, 200 mm. 74.3 k. 12.72 frton, 100 mm. 75.5 k. 12.57 frton, mind három bónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat Amerika lanyha árfolyamai miatt eleinte lanyha volt, utóbb azonban nagy keresletkedv következtében szilárd lett és az árak élénk forgalom mellett emelkedtek.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.	
Buza szeptemberre	9.34—9.36
" márcz.—ápr.	11.73—11.74
Rozs márcz.—ápr.-ra	8.56—8.57
Tengeri máj.—jun.-ra	5.28—5.29
Zab márcz.—ápr.-ra	6.32—6.34

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	11.73—11.74
" őszre	9.34—9.36
Rozs tavaszra	8.57—8.58
Zab	6.32—6.33
Tengeri máj.—jun.	5.29—5.30
Repcze augusztusra	11.90—12.95

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 123. Páros bérlet 99. szám.

Ma, szerdán, 1898. évi február hó 2-án: először:

Folt, a mely tisztit.

Dráma 4 felvonásban. Irta: Echegaray José. Spanyol eredetiből fordította Patthy K.

Személyek:

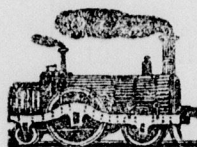
Donna Concepcion	—	F. Csigaházy.
Fernando, fia	—	Vidor Dezső.
Matilde	—	Fái Flóra.

Euriqueta	—	—	—	Halmi M.
Don Inso	—	—	—	Szathmery Á.
Don Lorenz	—	—	—	Szentes J.
Julis	—	—	—	Tunay Fr.
Dolores. szobaleány	—	—	—	Cserényi A.
Inas	—	—	—	Marosi S.

Holnap, esütörtökön, 1898 évi febr. 3-án
másodsor:

Folt, a mely tisztit.

Dráma 4 felvonásban. Irta: Echegey José.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1897. október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány* - - - 12.— déli	Vegyesvonal	1.23 délután	
P.-Ladány - - - 3.48 délután	Tv. sz. sz.	5.24 délután	
P.-Ladány - - - 8.15 este	Személyvonal	9.45 este	
Budapest - - - 8.53 reggel	Gyorsvonal	1.50 délután	
Budapest - - - 12.36 délután	Személyvonal	8.10 este	
Budapest - - - 10.37 este	Személyvonal	8.45 reggel	
Debreczen—M.-Sziget			
Szatmár - - - 5.23 reggel	Személyvonal	1.— délután	
M.-Sziget - - - 3.05 reggel	Személyvonal	9.50 délelőtt	
M.-Sziget - - - 4.07 délután	Személyvonal	11.— este	
M.-Sziget - - - 6.59 délután	Gyorsvonal	11.40 este	
M.-Sziget - - - 7.58 este	Tv. sz. sz.	8.08 reggel	
Debreczen—Szerencs			
Szerencs - - - 8.25 reggel	Személyvonal	11.26 délelőtt	
Szerencs - - - 4.02 délután	Személyvonal	7.07 délután	
Szerencs - - - 8.10 este	Személyvonal	11.— este	
Debreczen—Füzös-Abony			
Füzös-Abony - - 4.42 reggel	Vegyesvonal	10.24 délelőtt	
Füzös-Abony** - 4.12 délután	Vegyesvonal	7.56 délután	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértés			
N.-Léta—Vértés - 8.35 reggel	Vegyesvonal	10.46 délelőtt	
N.-Léta—Vértés - 4.17 délután	Vegyesvonal	6.26 délután	
Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök			
B.-Szt-Mihály - 5.23 reggel	Vegyesvonal	8.53 reggel	
B.-Szt-Mihály - 3.54 délután	Vegyesvonal	6.58 délután	

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füze

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két Egy	
	lovas	
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig . . .	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig . . .	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Magállapodás és visszamenet nélkül a város szomszárjában belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőaknái (valláskülönbőség nélkül), ha a vég-tisztelesség a templomban történik	2	1.40
A temetőbe ki és vissza	1.20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	80	40
A színházba menet	80	60
A színházról jövet	50	30
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár		
A kocsisvezető vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kertészeti egytel és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyterdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1.20	80
Minden következő órára	40	30
A katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítatnak.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Konez Akos.
Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

NYILT-TÉR.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon jóbarátaink, ismerőseink és rokonaink, kik feledhetetlen drága kis Margitka leányunk elhalálása alkalmával, részvételük által mély fájdalomukat enyhítették, fogadják ez uton hálás köszönetünket.

Debreczen, 1898. február 2.

Falk Ármia és neje.

Eugen herczeg szobor sorsjegyek **Utolsó előtti hét.**

Főnyeremény **75.000 korona érték**

Sorsjegyeket **50 krjával** ajánl:
Közgazdasági bank Debreczen,
Alföldi takarékpénztár „
Szent-Királyi Tivadar „

42-12-7

3. v. k. sz.
1898.

Árverési hirdetmény.

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok, u. m.:

1. A debreczeni 2477. sz. tjkvben foglalt 1783. sorszámú ház utáni, mintegy 12 hold **endódi föld.**
2. Az ugyanazon számú tjkvben foglalt, mintegy 18 hold tanyaépületekkel ellátott **ujcsztású föld.**
3. Az ugyanezen és a 3789. számú tjkvben foglalt s pajtával ellátott, mintegy 2000 négyszögöl területű **postakerti szőlő.**
4. A h.-bőszörményi 137 87. számú tjkvben foglalt, mintegy 78 hold tagosított réti **föld,** és
5. A h.-bőszörményi 41. sz. tjkvben foglalt pajta és piaczéval ellátott **homokkerti szőlő**

eladók.

Értekezhetni Debreczenben, az örökösök megbízottja: **Dr. Megyery Pál** ügyvéddel, Széchenyi-utca 1778. sz. alatt 20-0-13

A debreczeni kir. jbiróságnak 34237/97. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Papp László debreczeni lakos részére Sáray Zsigmond és neje Lakatos Agnes debreczeni lakosoktól 195 frt és 265 frt tőke, ezek 1897. évi november hó 27. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 60 frt 25 kr. perköltség erejéig 1897. évi december hó 13-án bíróság lefoglalt és 390 frt 30 kr-ra becsült házibutorok, ágy- és ruhaneműekből álló ingóságok **1898. évi február hó 8-án d. e. 9 órakor** kezdetét veendő és Kossuth-utca 2598. szám alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen 1898. évi január hó 21-én.

Török Péter
bírói kiküldött.

A Mauthner-féle
hírneves
konyhakerti- és virágmagvak
zárt és hatóságilag védett
csomagokban, a törvényesen bejegyzett
medve-védjeggyel
valamennyi nagyobb
fűszer- és vaskereskedésekben
kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező **Mauthner Ödön** cég csakis olyan esomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss és valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel** jelölve, ugy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minőség: Ismét trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik küszvényél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűlésekéni és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget "Horgony" védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

Richter F. Ad. és társa, osász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).